ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ"

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 832

ΚΥΡΙΑΚΗ
8
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 7. ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 4.
ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΗΡΩΔΙΟΝΟΣ ΑΠ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 15.2 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 7.8 ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΔΙΑΦ.
ΑΣΘ. ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΟΛΙΓ. ΤΕΤΑΡΓΜ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 752.3

PRIMUM VIVERE

...ὅτι τῇ προσεγγίσει τοῦ Πάσχα ...κύπτει καὶ πάλιν τὸ ζήτημα τῆς ...φορίας τῶν τροφίμων, ἰδίως δὲ ...ρκείας πασχαλινῶν εἰδῶν καὶ ἰδιαί... τοῦ κρέατος ἀμνοῦ. Αὐτὸ δὲν ...μαίνει ὅτι τὸν ἄλλον καιρὸν ὑ... ἔπαρκεια καὶ ὅτι μόνον κα... τῆς ἑορτάς, λόγῳ τῶν ἐπὶ πλέον ...αγῶν, παρατηρεῖται ἔλλειψις. ...πάρκεια τροφίμων —ὄχι ὡσὰν ...τὴν ποῦ μᾶς ὑπόσχεται ἑκάστοτε ...ρανομικὴ ὑπηρεσία, ἀλλ' ἐ... πραγματική, ἐντὸς δὲ τῆς ...ρκείας τῆς ἐπαρκείας περιλαμβά... καὶ τὴν προσιτότητα τῶν τι... — ἐπάρκεια, λέγομεν, τροφί... δὲν ὑπάρχει ποτὲ, τούλάχι... εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὰς πε... τέρας μεγαλοπόλεις τοῦ Κρά... Ἀλλ' ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, ...θητος, εὐέξαπτος εἰς τόσα ...λα, ἐπιδεικνύει εἰς τὸ ζήτημα ...το, τὸ ζωτικώτατον καὶ κεφα... δέστατον, περίεργον καρτερίαν ...κατανόητον. Επεκράτησεν ἐν ...λάδι νὰ θεωρῆται ἡ ἐξασφάλι... τῶν εἰδῶν τῆς ζωῆς εἰς ποσόν, ...ῶν καὶ τιμὴν, ὡς ἀσχολία δευτε... ...ούσης σημασίας, ἀναξία ν ἀπορ... τὴν προσοχὴν καὶ τὴν δρα... τητα τῶν περὶ ἄλλα—σοβα... καὶ σπουδαῖα, ὑψηλὰ καὶ μεγάλα— ...βαζόντων κυβερνητῶν μας. Εἰς ...λα Κράτη, τὰ εἴδη τῆς πρώτης ...άγκης εἶναι τὸ ἄρθρον πρῶτον ...ουδήποτε κυβερνητικοῦ προ... ράμματος καὶ ἐκεῖθεν κρίνεται ἡ ...τυχία ἢ ἀποτυχία τῶν κυβερ... ήσεων εἰς τὸ ἔργον των. Παρ ...μὲν ὅσοι δὲν ὑπολαμβάνουν τὴν ...έρμναν αὐτὴν ὡς κατωτέραν τοῦ ...ψηλοῦ προορισμοῦ τῶν κυβερνή... των μας, τὸ ἔχουν πάρῃ ἀπόφα... τῶν ὅτι αἱ Κυβερνήσεις, τὸ Κρά... ος, εἶναι ἀνίκανον νὰ ἐξασφαλίσῃ ...ὲς τοὺς πολίτας του τὴν περὶ τὰ ...δη τῆς πρώτης ἀνάγκης ἐπάρ... κειαν. Τὸ συμπέρασμα ἀμφοτέρων ...ῶν ἀντιλήψεων εἶναι τὸ αὐτό: ...πομονὴ καὶ μοιρολατρεία. Καὶ ...όνον, κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ...εγάλων ἑορτῶν, ὅταν ἡ ἔλλειψις ...ἢ σπάνις ὡρισμένων τροφίμων, ...κτὸς τῶν συνήθων ἀπαιτήσεων ...ῆς ζωῆς, θίγῃ καὶ πατροπαράδοτα ...θιμα, κοινωνικὰς παραδόσεις ἢ ...κευτικὰ θέσμια, τότε σημει... ...ῦται ἀφ' ἑνὸς ποιά τις λαϊκὴ δυ... σφορία, ἀφ ἑτέρου δὲ λαμβάνονται ...πὸ μέρους τοῦ Κράτους σπα... δικά τινα μέτρα, παρέχον... ται καθησυχαστικαὶ διαβεβαιώσεις ...ιὰ γὰ διαψευσθοῦν οἰκτρότατα. ...λλ' ἐν τῷ μεταξὺ αἱ ἑορταὶ ...αρέρχονται, ἡ δυσφορία ἐξατμίζε... ται, ἐφ' ᾧ καὶ αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ ...παναπίπτουν εἰς τὴν μακαριότητα ...ῆς ἀκηδίας, μέχρι τῶν παραμονῶν ...λλης μεγάλης ἑορτῆς, ὁπότε πά... λιν θὰ ἐκδηλωθῇ δυσφορία, θὰ ἐ... πιδιχθῇ κάποια σπασμωδικὴ καὶ ...πιπολαία δραστηριότης τῶν ἀρ... χῶν, θ' ἀκουσθοῦν αἱ αὐταὶ ὑπο... σχέσεις καὶ θὰ διαψευσθοῦν κατὰ στερεοτύπως καὶ ἀνιαρῶς ὅμοιον τρόπον. Καὶ εἶνε φυσικόν. Διότι ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην δὲν λύονται ζητήματα ὡς αὐτό, τὸ ὁποῖον ὅσον καὶ ἂν εἶνε ἁ... πλοῦν, ἀπαιτεῖ ὅμως μέριμναν διαρκῆ καὶ ἐργασίαν συστηματικὴν, ἀπαιτεῖ πρὸ παντὸς κυβερνητικὴν στοργὴν σταθερὰν καὶ ἐπίμονον.

Θὰ εἴμεθα λοιπὸν πολὺ ἀφελεῖς ἂν ἐβασιζόμεθα εἰς τὰς ὑπὸ τῆς ἀγορανομικῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν ἁρμοδίων ὑπουργείων παρεχομένας ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τοῦ Πάσχα διαβεβαιώσεις περὶ ἐπαρκείας ἀμνῶν καὶ αὐγῶν καὶ λοιπῶν πασχαλινῶν εἰδῶν, θὰ εἴμεθα δὲ, μὰ τὴν ἀλήθειαν, καὶ παράλογοι ἂν ἐζητοῦμεν τὴν ἐπαλήθευσιν τῶν διαβεβαιώσεων τούτων, ἐφ' ὅσον γνωρίζομεν ὅτι οὐδεμία ἐργασία σχετικὴ προηγήθη. Ἡ πεῖρα τόσων ἐτῶν μᾶς ἔχει διδάξει. Ὅσοι ἀργήσουν νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν Ἀγορὰν τὸ Μ. Σάββατον, θὰ πασχάσουν μὲ κρέας βοὸς ἀροτῆρος, ἂν καὶ τοῦτο εὑρεθῇ, ὅπως συνέβη πέρυσι καὶ προπέρυσι καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη, ὅπως συνέβη τὰ Χριστούγεννα, ὅπως συμβαίνει πάντοτε, διότι, ἐπαναλαμβάνομεν, δὲν εἶνε δυνατὸν ἐντὸς τριῶν-τεσσάρων ἡμερῶν, διὰ σπασμωδικῶν καὶ ἀσυναρτήτων μέτρων, νὰ ἐπιτευχθῇ ἐπάρκεια τροφίμων μὲ τιμὰς προσιτὰς εἰς τὸν Λαόν.

Ἂν γράφωμεν ταῦτα, τὸ πράττομεν ἐπωφελούμενοι καταλλήλου ψυχολογικῆς στιγμῆς ὅπως τονίσωμεν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι πρέπει νὰ προσέξῃ τὸ ζήτημα τῆς ἐπαρκείας τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης, τὸ ὁποῖον δὲν ὑπολείπεται εἰς σοβαρότητα τῶν λοιπῶν ἀσχολιῶν της, ἀλλὰ τούναντίον προέχει πασῶν· ὅτι δὲν πρέπει νὰ τὸ ἐνθυμῆται μόνον τὰς παραμονὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα, πρῶτον διότι δὲν εἶναι ὁλιγώτερον ζωτικὸν καὶ πιεστικὸν κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους καὶ δεύτερον διότι οὕτως ἀντιμετωπιζόμενον δὲν εἶναι δυνατὸν ποτὲ νὰ λυθῇ. Καὶ θέλομεν ἀκόμη νὰ ὑπομνήσωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, κατὰ τὴν κατάλληλον αὐτὴν στιγμὴν, ὅτι Κράτος τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐξασφαλίζῃ εἰς τοὺς πολίτας του τὴν ἐπάρκειαν τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης, ἐκπίπτει εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν πολιτῶν του καὶ χάνει τὸ κῦρος καὶ τὸ γόητρόν του· ὅτι τὸ θεμέλιον τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ μεγαλείου ἑνὸς Κράτους εἶναι αὐτό: ἡ βελτίωσις τῶν βιωτικῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς διάγει ὁ λαός. Πρωτίστη δὲ ἀνάγκη τῆς ζωῆς εἶναι ἡ τροφὴ—πρᾶγμα τὸ ὁποῖον, ἂν καὶ τόσον στοιχειῶδες καὶ κοινότοπον, φαινόμεθα λησμονήσαντες ἐν Ἑλλάδι καὶ οἱ κυβερνῶντες, ἀλλὰ καὶ οἱ κυβερνώμενοι.

Κυριακὴ τῶν Βαΐων

Εὐλογημένος ὁ Ἐρχόμενος, ωσαννὰ ἐν τοῖς Ὑψίστοις

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΟΙ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΕΣ ΜΕ ΦΡΑΚΟ

ΜΕ ΕΠΙΜΟΝΗΝ, ΜΕ ΜΕΘΟΔΟΝ, ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΥΤΟΝΟΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ.—ΟΙ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΕΣ ΕΙΝΕ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΣΕΡΒΟΕΛΛΗΝΕΣ... ΣΦΑΓΕΙΣ ΚΑΙ ΤΥΡΑΝΝΟΙ.—ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΑΡΓΟΣΧΟΛΟΙ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗΣ ΟΥΤΟΠΙΑΣ ΚΑΙ Η ΚΟΜΙΤΑΤΖΙΝΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Μάρτιος.— Οἱ κομιτατζῆδες ἐφόρεσαν φράκο καὶ περιφέρουν στὶς σάλες τοῦ Παρισιοῦ πένθιμες φάτσες καταδιωγμένων, τυραννουμένων, ἐκπατρισθέντων, ἀπορφανισθέντων θυμάτων. Ἐκλιπαροῦν τὸν οἶκτον τῶν ἀνθρωπιστῶν γιὰ τὴν φυλὴ των ποῦ δυναστεύεται καὶ γιὰ τὸν πολιτισμὸ των ποῦ ξεριζώνεται. Ἕνα πένθος σταραξικάρδιον καὶ ἀτελείωτον εἶνε τὸ φτιασίδι τῆς ἐμφανίσεώς των. Ἀθῶοι καὶ εἰρηνικοί, ἄκακοι καὶ ἀνεκδίκητοι, ξεδιπλώνουν ἐμπρὸς εἰς τοὺς πονετικοὺς Εὐρωπαίους τὴν ἱστορία τοῦ φυλετικοῦ των μαρτυρίου καὶ ἱκετεύουν τὸ ἔλεος τῶν ἰσχυρῶν. Κάθε φορὰ ποῦ προσκαλοῦν τοὺς Παρισινοὺς σὲ σάλα θεάτρου ἢ κινηματογράφου, κάμνουν μνημόσυνο τῶν θυμάτων τῆς ἑλληνοσερβικῆς βαρβαρότητος! Εἰς τοὺς τοίχους χρωμοῦν εἰκόνες μὲ πένθιμες πομπὲς καὶ εἰς τὸ ἐξώφυλλο τοῦ προγράμματός των εἶνε σχεδιασμένος ὁ σπαραγμὸς τῶν γυναικῶν καὶ τῶν γέρων, ἐμπρὸς σὲ δίσκους μὲ κόλλυβα.

Οἱ Σέρβοι καὶ οἱ Ἕλληνες τοὺς ἔχουν κατασφάξει καὶ κατακρεουργήσει ὅλην τὴν σφριγηλὴν νεότητα, τοὺς βλαστοὺς τῆς φυλῆς, ἡ ὁποία θὰ διαιώνιζε τὸν πολιτισμόν. Ὅσοι θέλουν νὰ γλυτώσουν καὶ νὰ ζήσουν, εἶνε ὑποχρεωμένοι σήμερον νὰ λένε πῶς εἶνε Σέρβοι ἢ Ἕλληνες, ἢ πρέπει νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν κόλασιν τοῦ ἑλληνοσερβικοῦ ζυγοῦ. Αὐτοὶ ποῦ ἔμειναν εἰς τὴν Μακεδονία; Ὅλοι εἶνε βουλγαρόφρονες (δὲν τοὺς λένε πειὰ Μακεδονόφιλοι. Ἂς μὴ νομισθῇ ὅτι οἱ ὀργανωταὶ μᾶς περιφρονοῦν. Τούναντίον, προσεκάλεσαν ἐπισήμως καὶ αὐτὸν τὸν πρεσβευτήν μας, καὶ τοῦ ἔστειλαν μάλιστα καὶ τὸ πρόγραμμα, ὅπου μετὰ τὰ κόλλυβα, ἀναγγέλλουν οἱ ρήτορες διάφορα μουσικὰ ἰντερμέδια, οἱ «Παληάτσοι», ἡ «Θαΐς» καὶ μακεδονικὰ δημοτικὰ τραγούδια, μεταξὺ τοῦ Μόζαρτ καὶ τοῦ Σοπέν. Εἴσοδος φράγκα τρία καὶ χορὸς ὅλη τὴ νύκτα. Τσάμπα πράγμα.

Ἡ «Μακεδονικὴ ἑσπερὶς» ἐδόθη αὐτὴν τὴν φορὰν εἰς τὴν αἴθουσαν μιᾶς ἐπαστρικῆς ἑταιρίας, ὅπου ἄλλοτε εἶχεν ἐγκατασταθῇ ἕνας κινηματογράφος καὶ τώρα διαβάζει κανεὶς εἰς τὴν εἴσοδον μίαν περίεργον εἰδοποίησιν: «Ἡ παραλαβὴ ἐγκαταλελειμμένων σκυλιῶν, διεκάτη προσωρινῶς». Εἰς τὴν εἴσοδον ὑποδέχονται οἱ φρακοφορεμένοι κομιτατζῆδες, εἰσπράττοντες τὰ δίδια. Ἡ αἴθουσα δὲν ἔχει γεμίσει. Ἀλλὰ ἡ «Μακεδονία» πρέπει νὰ βγάζῃ ὡραῖα κορίτσια, ἂν κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὸ θηλυκὸν ἀκροατήριον ποῦ ἔχει προσέλθει... διὰ τὸν ὁλονύκτιον χορόν. Εἰς τὸ βάθος, ὀπισθεν τῆς ἐξέδρας τῶν ρητόρων, ὁ χάρτης τῆς «Μακεδονίας» ἡ ὁποία πρέπει νὰ δοθῇ «εἰς τοὺς Μακεδόνας». Κάτω ἀπὸ τὴν ἐκκλησιν αὐτὴν, τὸ ὄνομα τοῦ Γλάδστωνος. Ὅπλα παρεξήγησις! Μετὰ τὸν Γλάδστωνα, τοῦ Βελγίου, δηλώνει καὶ αὐτὸς ὅτι τὸ «Μακεδονικὸν ζήτημα εἶνε σκάνδαλον». Ἀλλὰ τί ὡραῖος ποῦ εἶνε ὁ χάρτης!

Ἡ ἀγγελία τῆς Βουλγαρικῆς ἑορτῆς ἐν Παρισίοις

Βουλγάρους) καὶ Θεὸς φυλάξοι ἂν ἀνοίξουν τὸ στόμα τους καὶ ψηφίσουν τὴν λαλιά τους. Οἱ τύραννοι τῆς Μακεδονίας, οἱ Σέρβοι καὶ οἱ Ἕλληνες, θὰ τοὺς κόψουν τὴ γλῶσσα ἀπὸ τὴ ρίζα. Νὰ προσεχτηθοῦν εἰς τὴν διάλεκτό τους; Πρέπει νὰ ψάλουν καὶ τὸν ἐπαναστατικὸ τους! Νὰ τραγουδήσουν τὰ ἀθάνατα τραγούδια τῆς φυλῆς των; Καρτὸ λάδι θὰ χυθῇ στὰ λαρύγγια των! Οἱ τύραννοι ἔχουν χυθῇ στὰ πτέρνα των τὴν Μακεδονία. Κάτω ἀπὸ τὴν πτέρνα των τὴν Μακεδονία. Ἡ Μακεδονία βογγᾷ καὶ ἀγωνιᾷ. Ἡ Μακεδονία βογγᾷ καὶ ἀγωνιᾷ. Ἡ Μακεδονία δονία πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τοὺς Μακεδόνας!

Αὐτὸ εἶνε περίπου τὸ κήρυγμα τῶν κομιτατζήδων ποῦ ἐφόρεσαν φράκο καὶ ἱκετεύουν τὸν οἶκτο τῶν Παρισινῶν ὑπὲρ τῆς ἀτελευτήτου των ἐλευθερώσεως τοῦ δυναστευομένου μακεδονικοῦ λαοῦ. Καὶ τὸ κήρυγμα αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται συχνά, σὲ ὠργανωμένες ἑσπερίδες, ὅπου συγκεντίζεται ὁλόκληρος ἡ βουλγαρικὴ παροικία τοῦ Παρισιοῦ, οἱ ὑπάλληλοι τῆς βουλγαρικῆς πρεσβείας—ἐλλείψει Μακεδονικῆς—καὶ πεντέξη Γάλλοι ἐξ ἐπαγγέλματος λεμικὰ ἴσως συμπράξουν μετὰ τῶν Βρεττανῶν καὶ προσερέρθη ν' ἀποστείλῃ 7.000 ἄνδρας, αὐξήσας τοιουτοτρόπως τὸ ἑλληνικὸν γόητρον καὶ ἐξασφαλίσας ἀξιόλογα ἐμπορικὰ πλεονεκτήματα διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν ἐν Αἰγύπτῳ. Κατόπιν τούτου ἡ ἰδέα τῆς ἐπεμβάσεως τῶν Βρεττανῶν ἐγκαταστάσεως τῆς ἀνησυχίας ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου, ἰδίως ἂν—ὡς ἀναγράφει—θὰ ἐπηκολούθει ἰταλικὴ κατοχή. Οὔτε εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Αἰγύπτου θὰ ἐπεθύμουν οἱ Ἕλληνες ν' ἀπαλλαγοῦν τῶν Βρεττανῶν διὰ νὰ ἀναπληρώσῃ τούτους ἄλλο ἔθνος.

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΕΝΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΙΤΑΛΟΓΑΛΛΙΚΟΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΜΑΣ

ΜΑΣ ΕΒΛΑΨΑΝ ΑΙ ΞΕΝΑΙ ΑΝΑΜΙΞΕΙΣ

ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ κ. ΟΥΙΛΛΙΑΜ ΜΙΛΛΕΡ

Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εὑρίσκονται μακρὰν, ἀλλὰ ὑπάρχουν πολλοὶ δεσμοὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος, λόγῳ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν Ἑλλήνων μεταναστῶν εἰς Ἀμερικὴν ἀπὸ τοῦ 1891 μέχρι στῶν τελευταίων χρόνων, λόγῳ τῶν σημαντῶν ἀμερικανικῶν συμφερόντων ἐν Ἑλλάδι, ὡς ἡ Ὀλλεν Οὐάτερ Κόμπανυ τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἡ Ἀμέρικαν Τομπάκκο Κόμπανυ τῆς Καβάλλας καὶ λόγῳ τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν παρασχεθεισῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ Ἀμερικανῶν, ὡς ὁ δρ. Χόου, ὁ Μίλλερ καὶ ὁ παράξενος ἐκεῖνος τυχοδιώκτης Τζέρδις, διακοῦντος τοῦ ὑπὲρ Ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος.

Μέχρι τοῦ 1868 δὲν ὑπῆρχε μόνιμος πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν πρῶτος ὑπῆρξεν ὁ Ζάκεραν, ὁ συγγραφεὺς τῶν «Ἑλλήνων τῆς σήμερον», βιβλίου χρησίμου εἰσέτι, μολονότι «σήμερον» ἦτο ἡ περίοδος 1868—71. Πρὸ αὐτοῦ, ὅταν ἐδίδετο εὐκαιρία, κάποιος διπλωμάτης ἦρχετο ἐπὶ ειδικῇ ἀποστολῇ, ὑπάρχει δὲ τὸ ἀνέκδοτον ὅτι ἕνας ἀντιπρόσωπος τῆς μεγάλης Δημοκρατίας, ἀφιχθεὶς τῷ 1855, ἐξεπλάγη ἀκούσας τὸν τότε ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν Σιλεβέργον, ὅστις εἶχε στιγμὰς διανοητικῆς διαταράξεως, νὰ τοῦ λέγῃ ὅτι, ἂν δὲν εἶχε φέρει διπλωματικὴν στολὴν μαζί του, ἦτο πρόθυμος νὰ τοῦ δανείσῃ τὴν ἰδικήν του.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Τάκεραν δεκαενέα πρεσβευταὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐστάλησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, τῶν ὁποίων αἱ φωτογραφίαι κοσμοῦν τὴν καγκελλαρίαν τῆς πρεσβείας. Πλὴν τῆς Ἀμερικανικῆς παροικίας, πολλοὶ Ἕλληνες σήμερον διέμειναν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἔχουν προσλάβει τὴν ἀμερικανικὴν ὑπηκοότητα καί, ὅταν ἐπανέρχωνται εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀξιοῦν τὰ προνόμιά της. Τῷ 1914, πρὸς «περιφρούρησιν τῆς εἰρήνης» διὰ τῆς προλήψεως τῆς ἐπαπειλουμένης ἐπιθέσεως ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἐπωλησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ θωρηκτὰ «Ἀϊνταχο» (νῦν «Κιλκίς») καὶ «Μισισσιπῆ» (νῦν «Λῆμνος»). Ἡ «Ἀμερικανικὴ Λεγεὼν» περιλαμβάνει πολυάριθμα μέλη· τὰ τέσσαρα (νῦν τρία) «Νοσοκομεῖα τῶν Ἀμερικανίδων γυναικῶν» εἰς Κοκκινιὰν (ἔγγυς τοῦ Πειραιῶς), Χάνθην, Τζούμαν καὶ Νέα Μουδανιὰ ὡς), Χάνθην, Τζούμαν καὶ Νέα Μουδανιὰ (πλησίον τῆς Χαλκιδικῆς), μὲ τὰ δεκαεπτὰ φαρμακεῖα, παρέχον πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τοὺς "Ελληνας πρόσφυγας, ἐκ τῶν ὁποίων ἐνσησηλεύθησαν 3.599 τῷ 1926, ἐνῷ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων δέον νὰ ἐχῃ Ἀμερικανὸν πρόεδρον, ἔφερε τελευταίως τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας εἰς διαρκεῖς σχέσεις μὲ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ «Νήαρ Ἔστ Ρηλὶφ», ὑπὸ τὴν προεδρίαν ἑτέρου Ἀμερικανοῦ, τοῦ κ. Τζάκοϋιθ, ἐπετέλεσε πολύτιμον φιλανθρωπικὸν ἔργον.

Ὁ ἀντίκτυπος τοῦ Ἀμερικανικοῦ δανείου

Τὸ ζήτημα τῶν ἀμερικανικῶν πιστώσεων, ἀρχικῶς ἀνερχομένων εἰς 50 ἑκατομμύρια δολλάρια, περὶ τῶν ὁποίων ὁ Πάγκαλος ὠμίλει τόσον ἀφειδῶς, τὸ δημιουργηθὲν ἐκ τῆς συμβάσεως τοῦ 1918, διὰ τῆς ὁποίας ἡ Μεγάλη Βρεττανία, ἡ Γαλλία καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι συγκατέθησαν νὰ καταβάλουν εἰς τὴν Ἑλλάδα 850 ἑκατομμύρια φράγκων ὁμοῦ—ἡ καταβολὴ ἔπαυσε τῷ 1920—διεγράφη μίσθῳ τῇ 7 Δεκεμβρίου 1927, μαζὶ μὲ τὸ ζήτημα τοῦ ἑλληνικοῦ χρέους πρὸς τὴν Ἀμερικὴν, κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικώτατον διὰ τὴν Ἑλλάδα. Τὸ ἑλληνικὸν πολεμικὸν χρέος, ἀνερχόμενον εἰς 19.658.836 δολλάρια, θὰ πληρωθῇ ἐντὸς ἑξήκοντα δύο ἐτῶν· αἱ πρῶται δόσεις μέχρι τοῦ 1931 εἶνε ἐλάχισται. Ἡ Ἑλλὰς παρητήθη πάσης ἀξιώσεως ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου τῶν ἀμερικανικῶν πιστώσεων, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἶχον καταβάλει 15 ἑκατομμύρια δολλάρια, εἰς ἀντάλλαγμα δὲ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἐχορήγησαν εἰς αὐτὴν δάνειον 12.167.073 δολλαρίων, χωρὶς κανενὸς εἴδους ἔξοδα, μὲ τόκον 4 ο/ο, ἐκδοτέον εἰς τὸ ἄρτιον καὶ ἐξοφλητέον ἐντὸς εἴκοσι καὶ ἑνὸς ἐτῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐπροκείτο «νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τοὺς πρόσφυγας». "Ισον ποσὸν ἀρηρέθη κατόπιν τούτου ἐκ τῶν δανείων τῶν 9 ἑκατομμυρίων λιρῶν, τῶν ὁποίων τὴν ἐγκρισιν ἐζήτει ἡ Ἑλλὰς παρὰ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Τὸ ἀμερικανικὸν τοῦτο δάνειον θὰ ὑπαχθῇ εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς. Τὸ οὕτω προκῦπτον διὰ τὴν Ἑλλάδα ὄφελος εἶνε τριπλοῦν: ἡ μετὰ τῆς Ἀμερικῆς συμφωνία ὑπὸ τόσον ἐξαιρετικῶς εὐνοϊκοὺς ὅρους παρέχει εἰς αὐτὴν μέγα ποσὸν μὲ χαμηλὸν τόκον καὶ χωρὶς τὰς μεγάλας ὑφαιρέσεις χάριν μεσιτειῶν, ἀξιόπιστος χαραχτηρίζουν τὰ ἑλληνικὰ δάνεια ἀπὸ τοῦ 1824 καὶ ἐφεξῆς· ἠθικῶς ἐξηγάγκασε τοὺς Γάλλους νὰ ὑπογράψουν, διότι ἄλλως θὰ ἐπήρχετο δημοσία ἔκθεσις τῆς ὅλης καταστάσεως, ἥτις δὲν θὰ εἶχεν ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς γενναιοδωρίας τῆς Γαλλίας· καὶ ἐξησφάλισε τὴν ἔκδοσιν τῶν ἄλλων δύο ἑλληνικῶν δανείων εἰς τιμὴν καλυτέραν τῆς τοῦ πρώτου προσφυγικοῦ δανείου. Ἐτσι μ' ἕνα σμπάρο ἐρρίφθησαν τρία τουγόνια, ἓξ τῶν ὁποίων τὸ ἕνα πολὺ πεισματάρικο.

Ἡ Ἀμερικανικὴ δρᾶσις ἐν Ἑλλάδι θὰ ἐνταθῇ ἐντὸς ὀλίγου διὰ τῆς ἐκσκαφῆς μέσου τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν· τὸ «Κολλέγιον Ἀθηνῶν» ἔχει Ἀμερικανὸν πρόεδρον· ὑπάρχει ἀμερικανικὸν παρθεναγωγεῖον εἰς τὸ Φάληρον· ἡ Γεννάδειος βιβλιοθήκη ἐστετάνη μὲ ἀμερικανικὸν χρῆμα, ὁ διευθυντὴς τῆς εἶνε Ἀμερικανός, ἡ δὲ φύλαξις τῆς ἀνήκει εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Σχολὴν Κλασσικῶν Σπουδῶν, ἥτις παίζει μεγάλον ρόλον, χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα καὶ τὰ ἄφθονα μέσα της, τόσον εἰς τὴν πνευματικήν, ὅσον καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς Ἑλλάδος. Γενικῶς, ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν δύναται νὰ προσβλέπῃ τὰ ἑλληνικὰ πολιτικὰ πράγματα μὲ περισσοτέραν ἀντικειμενικότητα ἢ οἱ ἐγγύτερον ἐνδιαφερόμενοι συνάδελφοί του, ὑπῆρξαν δὲ πρόσφατοι περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ ἐπιρροή του ἠσκήθη πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Αἰγύπτου

*Δόγμα τῆς μεγάλης καὶ σημαντικῆς ἑλληνικῆς ἀποικίας ἐν Αἰγύπτῳ, ὑπάρχει αἰγυπτιακὴ πρεσβεία ἐν Ἀθήναις, ὁ δ' Ἑλλὴν ἀντιπρόσωπος ἐν Καΐρῳ κατέχει ὑπεύθυνον θέσιν. Ἡ αἰγυπτιακὴ βασιλικὴ οἰκογένεια ἔχει μεγάλα συμφέροντα εἰς τὴν νῆσον Θάσον, ἥτις παρεχωρήθη ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου εἰς τὸν Μωχάμμετ Ἄλυ ὡς τιμῆμα τοῦ «βακουφίου» τῆς Καβάλλας, ὁ πόθεν οὗτος κατήγετο. Εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας ἡ Αἰγυπτιακὴ Κυβέρνησις ὑπῆρξε φιλικὴ καὶ ἀνεγνώρισε ρητῶς τὸν Μελέτιον, τὸν τέως Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, μολονότι ἀπὸ κανονικῆς ἀπόψεως οὗτος δὲν ἀνῆκεν εἰς τὸ αἰγυπτιακὸν κλῖμα. Αἰγυπτιακὸς πολίτης ἐκ γεννήσεως εἶνε καὶ ὁ ἐξοχώτερος ὄμιλος ἐπισκεφθὲν τὰς Ἀθήνας. Οἱ Ἕλληνες ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ἀλεξάνδρειαν. Οἱ Ἕλληνες ἐν Αἰγύπτῳ ὑπῆρξαν ἀνέκαθεν θερμοὶ ὑποστηρικταὶ τῆς Βρεττανικῆς ἡγεμονίας, ἀντιθέτ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 360	ΕΤΗΣΙΑ ΑΙΓΑΙΤΑ 2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛ. 15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50

Μόνον αι έντιμοι αποδείξεις πληρωμής αι φερουσαι της υπογραφάς των κ. κ. Δ. Αλαλούφ ή Εμ. Περιτινάκ και την σφραγίδα της εφημερίδος είνε έγκυροι. Είς όσους τα άλλα αποδείξεις θα κατ' έντυπον τυχόσαν άνευ της υπογραφής των αντιπρόσωπος η υπογραφής της εφημερίδος θεωρούνται τελείως ά-κυρα και δεν αναγνωρίζονται.

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

Ψιλόνια

Η Λίζα είχε σήμερα γενέθλια.

Εδώ, καλούτσι, μας μου, να μοι δώσης και σε μια γυναίκα! Έχει δυό δεν κατάλαβα και δεν έχουμε ποτέ μας καιρό να μιλήσουμε όσο και τα δυό.

Αν βγει και αυτή δικηγόρος! Τις ώρες που δεν θα μου δίνη ο άνδρας της!

—Ναι, είνε αλήθεια! Τι ώρες! Τις ώρες που δεν θα μου δίνη ο άνδρας της!

—Αντιστενάζω κι' εγώ!

—Δυσκολεύεσαι;

—Όχι, μόνο που, δες, δεν ξέρω πολύ καλά.

—Μά, χρυσό μου... υπάρχει μια λύσι: Αφού και οι δυό είσε σκοπό να σπουδάσετε, τι γλυτώνεις;

—Τι γλυτώ; Τα πάντα. Έλα τώρα, άμα σε είχε συμβεί εσένα; Πές μου κανά αρσενικό. Άλλαξε τις, έχουν το τίκι!

—Ο άνδρας των 400 μέτρων, όπως και τον 100 δηλαδή, είνε άνδρας δικός σου και δικός μου, ανεξάρτητος, σε καμιά κατάλληλη σειρά της ζωής μας, δεν θα μπορέσουμε ποτέ να τον χωρίσουμε. Και ούτε τον χωρίζουμε.

—Η Λίλη μιλούσε με μεγάλη ζέστη, σε μιά στιγμή, ανεπαίσθητα, σταμάτησε. Ύστερα, σαν να ήθελε να μη δώση σημασία στα λόγια της, συνέχισε:

—Τα παιδιά; Ε, ναι, τα παιδιά μου! Τα αγαπώ πολύ, μα δεν είνε αυτό που λένε ένα σπίτι. Ένα σπίτι δεν είνε μόνο τα παιδιά. Είνε και κάτι άλλο, κάτι πιο βαθύ, κάτι πιο μεγάλο, κάτι που δεν μπορώ να το εξηγήσω, μα που το νοιώθω καλά. Τα παιδιά μου θα μεγαλώσουν, θα φύγουν, θα κάνουν τη ζωή τους, θα μου πάρουν τα εγγόνια, θα γεράσω, θα πεθάνω, και τίποτε δεν θα μείνη από μένα. Ένα σπίτι όμως, ένα σπίτι που έχτισε κανείς, που το στόλισε, που το γέμισε με τα πράγματα που αγάπησε, που το έκανε δικό του, αυτό μένει, αυτό δεν πεθαίνει, αυτό δεν χάνεται. Αυτό είνε κάτι που δεν μπορώ να το εξηγήσω, μα που το νοιώθω καλά. Και δεν θέλω, δεν θέλω να χάσω τη δουλειά μου, τη δουλειά που έκτισα με τόσο κόπο, που μου έδωσε τόσα πολλά, που μου έδωσε τη δύναμη να ζήσω μόνη μου, να μη χρειάζομαι κανένα, να μη χρειάζομαι κανένα!

Και δεν είπε. Έτσι είς την μοναξιά των της σκέψεις, τον στοχασμόν των τελειωμένων σπουδών του άνδρός της, η Λίλη έπεσε βαθειά σε μιά σκέψι. Μέ ένα χαμόγελο πικρό η Ιωαννιδού διάνοιγε μιαν άλλη γραμμή στο μέτωπό της, μιαν άλλη ρυτίδα, μιαν άλλη σκιά στα μάτια της.

Ύστερα, ξαφνικά, σαν να ξύπνησε από ένα βαθύ ύπνο, σαν να ξαναβρήκε τον εαυτό της, σαν να ξαναγύρισε στην πραγματικότητα, η Λίλη έκανε μιά κίνησι, σαν να ήθελε να διώξη μακρυά της τις σκέψεις που την είχαν κυριεύσει, και είπε:

—Δεν θα γίνεσαι καλοχαιρικιά άγλωσσα, στις δυό μας; Ας μιλήσουμε για κάτι πιο ευχάριστο. Πες μου, πώς είνε ο Γιώργος;

—Ο Γιώργος; Ο Γιώργος είνε καλά, μια χαρά. Μου γράφει κάθε μέρα, μου τηλεφωνεί κάθε μέρα, μου στέλνει λουλούδια κάθε μέρα. Ο Γιώργος είνε καλά, μια χαρά.

—Και δεν σου λείπει;

—Μου λείπει, μα τι να κάνουμε; Δεν μπορούμε και οι δυό να λείπουμε από τη δουλειά μας. Κάποιος πρέπει να μείνη στο μαγαζί. Και μετά, τι να κάνουμε; Τα χρήματα δεν μας φτάνουν. Ο Γιώργος δεν έχει μεγάλο μισθό, και τα έξοδα είνε πολλά. Πρέπει να δουλεύουμε και οι δυό, για να μπορέσουμε να ζήσουμε.

—Και δεν θα μπορούσε ο Γιώργος να βρη μιά καλύτερη δουλειά;

—Ποιος ξέρει; Ίσως και να μπορούσε. Αλλά τώρα δεν είνε η κατάλληλη στιγμή. Τώρα πρέπει να δουλεύουμε και οι δυό, για να μαζέψουμε χρήματα. Ύστερα, όταν θα έχουμε μαζέψει αρκετά, τότε θα μπορέσουμε να κάνουμε κάτι άλλο. Τότε θα μπορέσουμε να ζήσουμε και οι δυό μαζί, όπως θέλουμε. Τότε θα μπορέσουμε να κάνουμε ένα ταξείδι στην Ευρώπη, να δούμε τα μουσεία, τις πινακοθήκες, τα θέατρα, τις όπερες, τα μεγάλα κονσέρτα. Τότε θα μπορέσουμε να ζήσουμε τη ζωή μας, όπως θέλουμε, όπως την ονειρευόμαστε. Τώρα δεν είνε η κατάλληλη στιγμή. Τώρα πρέπει να δουλεύουμε και οι δυό, για να μαζέψουμε χρήματα.

—Και πόσα χρήματα θέλετε;

—Δεν ξέρω ακριβώς. Ίσως και πολλά. Ίσως και λίγα. Ποιος ξέρει; Ίσως και τίποτε. Ίσως και τίποτε δεν χρειάζεται. Ίσως και τίποτε δεν χρειάζεται. Ίσως και τίποτε δεν χρειάζεται.

Η Λίλη είχε σηκωθή όρθια. Τα μάτια της είχαν γεμίσει δάκρυα. Τα χείλη της έτρεμαν. Η φωνή της έτρεμε. Ένα μεγάλο κύμα πόνου είχε ξεσπάσει μέσα της, είχε πλημμυρίσει όλη την ύπαρξί της, είχε πνίξει τα πάντα.

Η Ιωαννιδού σηκώθηκε κι' αυτή όρθια. Πλησίασε τη φίλη της, την αγκάλιασε, την έσφιξε στην αγκαλιά της, την φίλησε στα μάτια, στα μαλλιά, στο στόμα, στο λαιμό, στα χέρια, στα μάγουλα, στο μέτωπο, παντού, παντού, παντού.

—Λίλη, Λίλη μου, μη κλαις, μη κλαις, μη κλαις

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΔΙΝΥΘΕΤΗΣΗ

Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΕ ΤΗΝ Ε. Α. Π.

Η ΕΠΕΛΘΟΥΣΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Κατά τὰς ἐπαφρονίσεις τῆς τελευταίας ἑπταετίας ἐν τῷ μεταξὺ ἡμῶν κόσμῳ τῶν Μουσουλμάνων ἐπεκράτησεν ἡ πεποίθησις ὅτι ἡ χριστιανικὴ θρησκεία ἐπιτρέπει τὴν κατάθεσιν τοῦ συζύγου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀπιστίας τῆς συζύγου. Ἡ πεποίθησις αὕτη ἐστηρίζετο ἐπὶ τῶν ἑξῆς λόγων: Ὅτι ἡ ἐπὶ τῇ ἀπιστίᾳ τῆς συζύγου ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἰσοδυναμεῖ πρὸς διαζύγιον, ὅτι ἡ ἀπιστία τῆς συζύγου ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ὅτι ἡ ἕνωσις ἔπαυσε νὰ ὑφίσταται ἐν τῇ πράξει καὶ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Η ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ

ΕΝΑ ΤΜΗΜΑ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΩΝ Ν. ΧΩΡΩΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΦΥΓΟΠΟΙΗΘΗ.—ΠΩΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΑΙ ΕΚΠΟΙΗΣΕΙΣ.—ΤΙ ΖΗΤΟΥΝ ΓΗΓΕΝΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ.—ΔΙΑΤΙ ΕΞΕΓΕΙΡΕΤΑΙ Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Η ΜΟΝΗ ΟΡΘΗ ΛΥΣΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Απρίλιος. (Του έπτανοημότερού μας). — Δεν έπαυσεν ακόμη ενεργούσα η εκκαθάρισις δι' ο,τιδήποτε ελληνικόν εις την ύπαιθρον της Μακεδονίας, και ιδιαίτερα της Ανατολικής τελεί εν εξελίξει αντιπαλή της στασιαστού του οι, ονομαζόμενοι της Γιουγκενείας και προσφυγες.—ΔΙΑΤΙ ΕΞΕΓΕΙΡΕΤΑΙ Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ας ζητήσωμεν πρώτον την αιτίαν της ανησυχίας των αντιλαλούντων κτημάτων. Το ζήτημα προέκυψε εις ό,τι τόσα άλλα ζητήματα από ό,τι παρελθόν την χαράν δεν είνε νέον. Η δημιουργία δι' ης ο Ιούνιος Τρόπος ικανοποίησε μεγάλας ανάγκας, ανεπαρκείας ανάγκας και αδικημάτων, ή ν. Μακεδονία κατέχει νέον σχέδιον συμβάσεως. Ας ζητήσωμεν τα αίτια της ζητήσεως της ανάγκης γηγενείς από πλέον έτη, είς δε τα ικανοποίησαν μετά την αναχώρησιν των Τούρκων και μετά την ανταλλαγήν. Αναπτύσσονται τον Ελληνισμόν εις την Μακεδονίαν ήσαν ή Κυβερνήσεις αι οποίαι ανεπτύχθησαν εις την Ελλάδα, δια τε τα εκκαθαριστικά μετά την ανταλλαγήν και δια τον πρόσφυγα, ή δοσις είνε δεδομένη και ασφαλής, ή δε ιστορία μας δεν θα μας επιτρέψη ποτέ τα ετοιμοποιήσωμεν ισχύει δια τα ανάγκας τα — ας σήμερον — ανταλλάξωμεν.

Α. ΚΟΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΓΛΥΦΟΣ

ΕΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑΣ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Υπό τον θε Μεσολογγιον συνανηρτήσαν τον πέρασμα. Μεροβίλι η Θεσσαλική Εταιρία Στερεωτικού Λόγου Αθηνών ανέλαβε τα εκτελέσεως πολεοδομικά επιλαρτίσεως τετ-ετιαίας πολεοδομικά επιλαρτίσεως της τετ-ετιαίας 112.000. Εν τούτοι επί της ενδ-ετιαίας πολεοδομικά επιλαρτίσεως και δια τον πολεοδομικόν σχέδιον των Τούρκων δεν ήτο δυνατόν μόνον μεταξύ των Τούρκων και δια τον πολεοδομικόν σχέδιον σήμερα δε και

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ 'ΧΡΟΝΟΥ, ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΟ ΣΦΑΛΜΑ ΤΟΥ ΤΥΦΕΚΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΕΞ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ ΑΠΟΚΑΛΕΙ ΤΗΝ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΝ ΤΩΝ ΠΛΗΘΥΣΜΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ «Χρόνος» ἀσχολούμενος ἐν κυριῳ ἄρθρῳ μὲ τὰς ἑλληνοτουρκικὰς σχέσεις, ἀναγνωρίζει ὅτι ἀποτελεῖ ἔργον σοβαρὸν ἡ ἐξομάλυνσις των, ἐπιτευχθεῖσα μακρὰν εἰασδήποτε ξενικῆς ἐπεμβάσεως.

«Ἡ ἀληθὴς σημασία, γράφει, τῶν ἑλληνοτουρκικῶν διαπραγματεύσεων συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ἐτέθη ἡ βάσις πρὸς ταχὺν διακανονισμὸν τῶν ἐκκρεμουσῶν διαφορῶν. Ὁ διακανονισμὸς οὗτος δὲν εἶνε ἔργον εὐχερές.

»Ἂς μὴ λησμονῶμεν, συνεχίζει ὁ ἀρθρογράφος τοῦ «Χρόνου», ὅτι ἡ Ἑλλὰς εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀντιμετωπίσῃ μίαν κατάστασιν τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ἄλλος λαὸς ἐγνώρισε μέχρι σήμερον. Καὶ τὴν κατάστασιν ταύτην ἀντιμετώπισεν ἡ Ἑλλάς, ἐξηντλημένη κατόπιν ἑνὸς ἀτυχοῦς πολέμου καὶ ἐσωτερικῶν κρίσεων, αἱ ὁποῖαι θαθύτατα ἐτάραξαν τὴν ἐθνικὴν ζωήν. Τὰ λάθη τοῦ τέως καθεστῶτος, τὰ σφάλματα τῆς Ἐπαναστάσεως, (ὁ «Χρόνος» ὑπονοεῖ τοὺς τυφεκισμοὺς τῶν Ἓξ), ἐπληρώθησαν σκληρότατα ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος. Ὅ,τι ἐκπλήσσει εἶναι ἡ ἀντοχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅστις ἠδυνήθη ν' ἀφίσῃ τοὺς ἰδύνοντας ὅπως ἐφαρμόσουν μεθοδικῶς τὸ πρόγραμμα τῆς ἀνασυντάξεως, ἀπαιτοῦν μακρὰς προθεσμίας. Ἡ Ἑλλὰς συνεπῶς ἔχει ἀνάγκην ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ἐξασφαλίσεως. Ἐὰν ὅμως ἔχῃ ἀσφαλεῖς φιλίας εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν Ἀνατολήν, εἶναι αὐτονόητον ὅτι ἐφείλει νὰ στραφῇ πρὸς τὴν Τουρκίαν, πρὸς καλυτέραν ἐξασφάλισιν. Τὴν λεπτοτάτην αὐτὴν ἀποστολὴν ἀνέλαβεν ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἀθηνῶν.

Η ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΤΩΝ ΠΛΗΘΥΣΜΩΝ

»Ἐλέχθη κάποτε, ὅτι ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν διηυκόλυνε τὸν διακανονισμὸν τῶν ἑλληνοτουρκικῶν πολιτικῶν ζητημάτων, ἐξαλείψασα τὸ πρόβλημα τῶν μειονοτήτων. Ἴσως τοῦτο νὰ ἀληθεύῃ, πρέπει ὅμως νὰ ἀναγνωρισθῇ, ὅτι ἡ ἐπανάληψις τῆς ἑλληνοτουρκικῆς ἐμπιστοσύνης ἐπληρώθη ἀκριβώτατα ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ ἀνταλλὴ ὑπῆρξε σύστημα βάρβαρον, ἀνάξιον τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ αἰῶνος μας. Εὐχόμεθα ὅπως εὐδέποτε πλέον τοιαύτη περιφρόνησις τῆς δικαιοσύνης, τοιοῦτον ἔγκλημα ἐναντίον τῆς ἀνθρωπότητος ἐπαναληφθῇ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν λαῶν. Ὁπωσδήποτε εἰς τὴν νέαν κατάστασιν χρειάζεται νέα πολιτική, τὴν ὁποίαν ἀντελήφθη ὁ κ. Μιχαλακόπουλος. Ἐλέχθη ὅτι οἱ δύο ὑπουργοὶ ἀντιμετώπισαν παράλληλον ἐλάττωσιν τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν. Τοῦτο δὲν εἶναι ἀπίθανον, ὅπως ἐπίσης δὲν εἶναι ἴσως ἀπίθανος καὶ ἡ σύναψις συμφώνου περὶ μὴ ἐπιθέσεως».

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΔΕΝ ΘΑ ΔΕΧΘΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΝ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΘΑ ΘΕΣΗ ΣΑΦΩΣ ΖΗΤΗΜΑ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

Κατὰ τὴν αὐριανὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς θὰ συνεχισθῇ, συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ προχθὲς εἰλημμένην ἀπόφασιν, ἡ συζήτησις εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Δημοσίου καὶ 'Εθνικῆς Τραπέζης συμβάσεως διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν σχέσεων αὐτῶν. Προβλέπεται ὅτι θὰ δευτερολογήσουν οἱ ἡγέται τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ.κ. Τσαλδάρης καὶ Παπαναστασίου, ἐπιμένοντες εἰς τὴν τροποποίησιν τῆς συμβάσεως ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάταξιν περὶ διαθέσεως τῶν καλυμμάτων τῆς 'Εθνικῆς καὶ φθάνοντες μέχρι διατυπώσεως σχετικῆς διαμαρτυρίας.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, κατὰ τὰς ἐκ κυβερνητικῶν κύκλων πληροφορίας, θὰ θέσῃ σαφῶς τὴν φορὰν αὐτὴν πολιτικὸν ζήτημα διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς συμβάσεως ὡς ἔχει. Ὁ κ. Καφαντάρης ἄλλως τε ἔχει δηλώσει ἤδη πρὸς τοὺς φίλους του ὅτι πᾶσα τροποποίησις τῆς συμβάσεως θὰ ἐνεῖχε δι' αὐτὸν τὴν ἔννοιαν ἀνατροπῆς τοῦ οἰκονομικοῦ του προγράμματος, ἐφ' ᾧ καὶ παρεκάλεσεν αὐτοὺς ὅπως παρατείνουν ὁπωσδήποτε τὴν ἐνταῦθα παραμονήν των διὰ τὴν κύρωσιν τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου. Τὸ πολιτικὸν ζήτημα, ἀφ' ἑτέρου, προδικάζεται ὅτι θὰ τεθῇ καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν συγκρατήσεως τῶν Μεταξικῶν βουλευτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐξεδηλώθησαν, ὡς ἐγράφομεν καὶ χθές, τάσεις «ὑπεκφυγῆς» ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελεν ἐξασφαλισθῇ ἡ δριστικὴ λύσις τοῦ ζητήματος τῆς ὁδοποιΐας.

Σχετικῶς πρὸς τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐγνώσθη ὅτι πράγματι κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνάντησιν Καφαντάρη—Μεταξᾶ ἐπῆλθε συνεννόησις ὅσον ἀφορᾷ τὰς βάσεις ἐφ' ὧν θὰ τεθῇ ἡ λύσις αὐτοῦ. Ἡ συμφωνία δὲ αὕτη ἐξηγεῖ τὴν διασκέδασιν τῶν ἀνησυχιῶν τῶν Μεταξικῶν κύκλων καὶ μετὰ τὴν παρατεινομένην ἀναβολὴν τῆς συγκλήσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἐπρόκειτο νὰ ἐπιληφθῇ τῆς τελικῆς συζητήσεως τοῦ ζητήματος.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης σελίδος)

Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ. Λέγει, ὅτι σύμφωνα μὲ τὸ ἐνοικιοστάσιον διὰ τὰς πόλεις τὰς ἐχούσας πληθυσμὸν ἀπὸ 3—10.000 κατοίκους ἀπαιτεῖται διὰ νὰ ἐτεκταθῇ τοῦτο γνωμοδότησις τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ὅπου δὲ ὑπῆρχε ἡ γνωμοδότησις αὕτη τοῦτο ἐφεξετάθη.

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΙΣ

Ὁ κ. Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ λέγει ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ ἐνοικιοστασίου πρόεκυψεν ἐκ τῆς ἀνωμαλίας τῆς καὶ ἀλλαχοῦ καὶ παρ' ἡμῖν προελθούσης ἐκ τοῦ πολέμου. Τὸ ἐνοικιοστάσιον ἀντιτίθεται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς μὴ ἐπεμβάσεως τοῦ Κράτους εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις. Ἀλλὰ ἡ ἐπέμβασις αὕτη ἐγένετο ἀντιστοίχως καὶ εἰς τὰς ἐπαγγελματικὰς τάξεις διὰ τῶν γνωστῶν περιορισμῶν ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν ἐπαγγελμάτων των. "Ὅλα αὐτὰ τὰ μέτρα καὶ οἱ περιορισμοὶ εἶνε ἀποτέλεσμα ἀνάγκης. Τὸ ἰσχὺν ἐνοικιοστάσιον πρέπει ὡς μὴ ἱκανοποιοῦν οὔτε τὴν μίαν οὔτε τὴν ἄλλην πλευράν. Ὀφείλομεν ὅμως νὰ εἴμεθα ἄκρως ἐπιφυλακτικοὶ καὶ προσεκτικοὶ διὰ πᾶσαν νέαν ἐπέμβασιν. Δι' αὐτὴν ὑπέρτατος ρυθμιστὴς πρέπει νὰ εἶνε ἡ Κυβέρνησις ἥτις δύναται νὰ προΐδῃ ἂν καὶ κατὰ πόσον ἡ ἐπέμβασις θὰ ἔχῃ εὐχάριστα ἢ ὄχι ἀποτελέσματα. Τὸ ἐνοικιοστάσιον, συνεχίζει, ὡς δὲν δύναται νὰ λυθῇ διὰ τῆς Βουλῆς, κατὰ μείζονα λόγον δὲν δύναται νὰ λυθῇ διὰ τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐπιτροπῶν οἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ δώσουν καὶ χειρότεραν λύσιν. Διότι αἱ κοινοβουλευτικαὶ ἐπιτροπαὶ ἀφ' ἑνὸς μὲν δύνανται νὰ μὴ ἀντιπροσωπεύουν τὰς ἀπόψεις τῶν καθολικῶν συμφερόντων καὶ ἀναγκῶν,δυσκόλως δὲ ἀφ' ἑτέρου καταρτίζονται ὅπως θὰ ἐπεβάλλετο νὰ καταρτίζωνται. Θὰ εἶνε δὲ αὐθαίρετον ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς νὰ ἀποφασίζῃ μία ἀντιπροσωπεία μὴ ἐκπροσωποῦσα τὴν καθολικὴν λαϊκὴν θέλησιν. Διὰ τοῦτο θεωρῶ τὴν παραπομπὴν τυχὸν τοῦ ζητήματος εἰς ἐπιτροπὴν ὡς λύσιν ἀκατάλληλον. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις φρονῇ ὅτι δύναται νὰ ἐπιληφθῇ ἐπὶ τῶν γενομένων προτάσεων αὗτη πρέπει καὶ μόνη νὰ κρίνῃ καὶ ν' ἀποφασίσῃ. Ἐὰν δὲ νομίζῃ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπιληφθῇ, ἂς μὴ ἐπιληφθῇ. Προσθέτω ἀκόμη ὅτι δὲν εἶνε καὶ ἀνάγκη ἐξουσιοδοτήσεως, διότι τὸ ζήτημα τοῦ ἐνοικιοστασίου εἶνε ζήτημα διατάγματος, διότι ἡ τελευταία πρᾶξις τῆς Βουλῆς δὲν μετέβαλε καθόλου τὰ δικαιώματα ἅτινα εἶχεν ἡ Κυβέρνησις ἤτις δὲν ἐμποδίζεται ἀπὸ νομικῆς ἀπόψεως νὰ ἐνεργήσῃ, ἂν φρονῇ ὅτι πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ. Κατ' ἀκολουθίαν, ἐπιλέγει, ἔχει ἀρμοδιότητα ἡ Κυβέρνησις νὰ κρίνῃ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν καὶ σταθμίζουσα ὅλας τὰς ἀκουσθείσας ἀπόψεις.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ Ν' ΑΠΟΦΑΝΘΗ Η ΒΟΥΛΗ

Ὁ κ. Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ παρατηρεῖ ὅτι ὁ νόμος ὁ κυρώσας τὸ ἐνοικιοστάσιον θεσπίζει ὅτι μόνον διὰ νόμου δύναται νὰ τροποποιηθῇ τοῦτο, ἐκτὸς ὅμως τούτου, προσθέτει, δεδομένου ὅτι τὸ ἐνοικιοστάσιον εἶνε ζήτημα κοινωνικόν, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀμφισβητηθῇ ὅτι μεγίστην ἁρμοδιότητα πρὸς λύσιν του ἔχει ἡ Βουλή. Καὶ δὲν ἠμπορῶ νὰ ἐννοήσω διατί ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος θεωρεῖ ὅτι ἡ διαδικασία τοῦ ἄρθρου 97 τοῦ Συντάγματος διὰ κοινοβουλευτικῶν ἐπιτροπῶν δὲν εἶνε ἐνδεδειγμένη. Ἀνεγνώσθησαν, συνεχίζει, ἐνταῦθα παρὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἄνευ λόγου ὑβριστικὰ τηλεγραφήματα....

Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ (ὑπ. Δικ.) Ἐγὼ ἠθέλησα νὰ τονίσω ὅτι τὸ ἐνοικιοστάσιον ὅπως νῦν ἰσχύει παρ' ὅλα τὰ διασταυρούμενα παράπονα ἀποτελεῖ σταθμὸν καὶ μᾶς ὁδηγεῖ δι' ἀνωδύνου τρόπου εἰς ἔξοδον ἐκ τῆς ἀνωμαλίας. Καὶ σᾶς ἐρωτῶ: Δύναται νὰ κριθῇ τὸ ζήτημα τοῦ ἐνοικιοστασίου ἐπὶ τῇ βάσει παραπόνων;

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Βεβαίως.

Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ (ὑπ. Δικ.) Ὅταν δεχθῶμεν τὰ παράπονα τῆς μιᾶς τάξεως θὰ ἐξεγερθῇ ἡ ἄλλη.

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Τὸ ἐνοικιοστάσιον ἐεβαίως δημιουργεῖ ἀδικίας. Ἀλλ' ἐπεβλήθη πανταχοῦ, διότι τὸ κοινωνικὸν συμφέρον ἔβαρυνε περισσότερον ὑπὲρ τῶν ἐνοίκων. Τὸ ζήτημα εἶνε ὅμως ἂν θὰ βαδίσωμεν ἁλματωδῶς εἰς τὴν ἄρσιν τοῦ ἐνοικιοστασίου ἢ θὰ βαδίσωμεν ἐξελικτικῶς. Δὲν πρόκειται ἐξ ἄλλου σήμερον νὰ θίξωμεν τὸ ὅλον ζήτημα, πρόκειται νὰ ἀρθοῦν μερικὰ ἀτοπήματα καὶ νὰ μετριασθῇ καὶ ἡ κρίσις ἡ σοβοῦσα εἰς ὡρισμένας τάξεις καὶ διὰ τοῦτο δὲν νομίζω ὅτι διορθώνεται ἡ κατάστασις ὅταν ἀναγινώσκωμεν τὰ τηλεγραφήματα τῆς μιᾶς τάξεως κατὰ τῆς ἄλλης καὶ ἀρνούμεθα ἐξ ἄλλου νὰ ἐξετάσωμεν ὡρισμένα παράπονα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἐγὼ ἐπέμεινα πρότασις παρὰ πολλῶν βουλευτῶν τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως καὶ ἄλλων περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἵνα ρυθμίσῃ τὸ ζήτημα διὰ διατάγματος κατὰ τὰς διακοπὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Ἡ Κυβέρνησις ἐξεδήλωσε τὰς ἀπόψεις της διὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ δὲν δύναται νὰ δεχθῇ πρότασιν περὶ ἐξουσιοδοτήσεως ἣν δὲν ζητεῖ ἡ Κυβέρνησις. Ἂν θέλῃ ἡ Βουλὴ νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα τοῦ ἐνοικιοστασίου ἂς ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν δεδομένου ὅτι τὸ ζήτημα δὲν εἶνε πολιτικόν.

ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Ὅπως προτείνονται οἱ περιορισμοὶ δὲν ὑπάρχει δέσμευσις διὰ τὴν ἐλευθερίαν κινήσεων εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Μήπως ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ προσκομίσῃ ὡρισμένον σχέδιον νόμου; Ἐκτὸς ἐὰν ἡ Κυβέρνησις τὸ θέτῃ ὡς ζήτημα πολιτικόν.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Κανὲν ζήτημα πολιτικόν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἡ πρότασις τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως τίθεται εἰς ψηφοφορίαν δι' ἀναστάσεως.

ΦΩΝΑΙ. Δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Μοὶ ἐδηλώθη ὅτι παρητήθησαν οἱ ὑποβαλόντες αὐτὴν, ἐπομένως ἐρωτῶ τὴν Βουλὴν ν' ἀποφανθῇ δι' ἀναστάσεως ἂν δέχεται τὴν πρότασιν τοῦ πρώην τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως καὶ ἄλλων βουλευτῶν. Οἱ παραδεχόμενοι, παρακαλῶ, νὰ ἐγερθῶσιν. (Ἐγείρονται ὀλίγοι).

Ἡ πρότασις ἀπερρίφθη.

ΦΩΝΑΙ. Νὰ ἐρωτήσητε καὶ ἀντιθέτως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Οἱ μὴ παραδεχόμενοι τὴν πρότασιν νὰ ἐγερθῶσιν. (Ἐγείρονται οἱ περισσότεροι) Ἡ πρότασις ἀπερρίφθη.

Μεθ' ὃ ὥρα 10.40' συναινέσει τῆς Βουλῆς λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν Δευτέραν 5' μ.μ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΦΙΚΕΤΟ Ο κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Τ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΥΗ ΣΥΝΟΜΙΛΙΩΝ ΤΟΥ

ΤΑ ΕΚΚΡΕΜΗ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

Χθὲς τὴν 3ην μ.μ. ἐπανῆλθεν ἐπιβαίνων τοῦ ἰταλικοῦ πλοίου τῆς γραμμῆς ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακόπουλος. Μέχρι τῆς νυκτὸς ὁ κ. Μιχαλακόπουλος δὲν εἶχεν ἐπικοινωνήσει μετὰ τῶν κ.κ. Καφαντάρη καὶ Μεταξᾶ, οὗτε μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Ἐντὸς τῆς ἡμέρας, πιθανῶς, θὰ ἐπισκεφθῇ τὸν κ. Ζαΐμην ἵνα συνεννοηθῇ μετ' αὐτοῦ διὰ τὴν σύγκλησιν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου θὰ ἐκθέσῃ τὰς ἐνεργείας του ἐν Γενεύῃ ὡς καὶ τὰς συνομιλίας τὰς ὁποίας ἔσχε τόσον αὐτόθι ὅσον καὶ ἐν Μιλάνῳ.

Κατὰ πληροφορίας μας ἐξ ἐγκύρου πηγῆς, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος εἰς τὰς πρὸς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀνακοινώσεις του πρόκειται νὰ ἀναφερθῇ καὶ ἐφ' ὡρισμένων συνομιλιῶν τὰς ὁποίας ἔσχεν ἐν Γενεύῃ τόσον μετὰ τοῦ Σέρβου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μαρίγκοβιτς ὅσον καὶ μετὰ τοῦ Βουλγάρου κ. Μπούρωφ.

Τ' ἀποτελέσματα τῶν μετὰ τοῦ κ. Μαρίγκοβιτς συνομιλιῶν του ὑπῆρξαν κατὰ τὸν ἴδιον τὸν κ. Μιχαλακόπουλον ἱκανοποιητικά. 'Απέφυγεν οὐχ' ἧττον ὅμως ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ν' ἀπαντήσῃ εἰς ὑποβληθεῖσαν αὐτῷ ἐρώτησιν ἐν νυκτερινῇ συνομιλίᾳ του μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου ἐὰν τ' ἀποτελέσματα τῶν μετὰ τοῦ Σέρβου συναδέλφου του συνομιλιῶν προδικάζουν ὡς προσεχῆ τὴν ἔναρξιν τῶν ἑλληνοσερβικῶν διαπραγματεύσεων.

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΜΕ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

Μετὰ τοῦ κ. Μπούρωφ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος συνεζήτησε καὶ πάλιν προκαταρτικῶς διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν ἐκκρεμῶν μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν ζητημάτων. Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος διετύπωσεν εἰς τὸν Βούλγαρον συνάδελφόν του τὴν ἄποψιν ὅπως καθορισθῇ προκαταβολικῶς ὅτι ἀποδέχονται αἱ δύο Κυβερνήσεις τὴν εἰς διαιτησίαν παραπομπὴν τῶν διαφωνιῶν αἱ ὁποῖαι ἤθελον ἐκδηλωθῇ κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις.

Ὁ κ. Μπούρωφ ὑπεστήριξε τὴν γνώμην ὅτι προτιμότερον θὰ ἦτο ν' ἀρχίσουν αἱ διαπραγματεύσεις, ἐὰν δὲ τυχὸν ἤθελον ἐκδηλωθῇ διαφωνίαι εἰς τὰς ἐπὶ μέρους λεπτομερείας ν' ἀποφασίζεται ὑπὸ τῶν δύο Κυβερνήσεων κατὰ πόσον θὰ προκαλῆται ἐπ' αὐτῶν διαιτησία ἢ ὄχι. Ἐν τούτοις ὁ Βούλγαρος ὑπουργὸς ὑπεσχέθη ὅτι θὰ εἰσηγηθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς τὴν Κυβέρνησίν του πρὸς λῆψιν ἀποφάσεως.

Αἱ μετὰ τῆς Βουλγαρίας διαπραγματεύσεις θὰ διεξαχθοῦν διὰ τοῦ διορισθησομένου ἐν Σόφιᾳ πρεσβευτοῦ. Περὶ τοῦ προσεχοῦς διορισμοῦ τοῦ πρεσβευτοῦ ἐβεβαίωσεν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος τὸν κ. Μπούρωφ.

Εἰς τὸν διορισθησόμενον Πρεσβευτήν, ἐν συνεπείᾳ πρὸς τὴν ὑποστηριχθεῖσαν ἐν Γενεύῃ κατὰ τ' ἀνωτέρω ὑπὸ τοῦ κ. Μιλαλακοπούλου ἄποψιν θὰ δοθῇ ἡ ἐντολὴ ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν διαπραγματεύσεων ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Βουλγαρικὴν Κυβέρνησιν νὰ δηλώσῃ ὅτι δέχεται τὴν εἰς τὴν διαιτησίαν παραπομπὴν τῶν τυχὸν ἀναφυησομένων διαφορῶν.

Η ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ

Κατὰ τὰς παρασχεθείσας πληροφορίας, εἰς τὰς μετὰ τοῦ κ. Μπούρωφ συνομιλίας τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἐν Γενεύῃ δὲν ἐγένετο λόγος περὶ τροποποιήσεως τῆς συμβάσεως Καφαντάρη — Μολλώφ διὰ τὴν ἑλληνοβουλγαρικὴν μετανάστευσιν.

Τοιαύτη συζήτησις, κατὰ τὸν κ. Μιχαλακόπουλον, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ προκληθῇ ἐκ μέρους του διότι ἡ σύμβασις ὑπεγράφη κανονικῶς καὶ μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία καὶ δὲν δύναται παρὰ νὰ τὴν σεβασθῇ.

Τὴν σύμβασιν πρόκειται νὰ τὴν καταθέσῃ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν εὐθὺς ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν της μετὰ τὰς διακοπὰς τοῦ Πάσχα. Ὁ κ. Μουσσολίνι, εἶχε τὴν

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΕΛΛΗΝΟΡΡΟΥΜΑΝΙΚΟΝ ΣΥΜΦΩΝΟΝ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΥΡΥΤΕΡΑ ΣΧΕΔΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακόπουλος προέβη χθὲς τὴν ἑσπέραν, ὀλίγον μετὰ τὴν ἄφιξίν του, εἰς τὰς ἀκολούθους ἀνακοινώσεις περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐν Γενεύῃ διπλωματικῶν ἐνεργειῶν του. Εἰδικῶς, διὰ τὸ Ἑλληνορουμανικὸν σύμφωνον, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς:

—«Ἡ ὑπογραφὴ τοῦ Ἑλληνορουμανικοῦ συμφώνου δύναται νὰ χαιρετισθῇ ὡς ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς πολιτικῆς τὴν ὁποίαν ἐχάραξε καὶ ἧς τὴν πραγματοποίησιν μεθοδικῶς ἐπεδίωξεν ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τῆς καταλύσεως τῆς δικτατορίας καὶ ἐντεῦθεν. Ἐκ τοῦ ὅτι ὡς χειριζόμενος τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα ἐν τῇ Κυβερνήσει ἐγενόμην εἰσηγητὴς ταύτης,δὲν ἔπεται ὅτι ἡ ἐφαρμοζομένη ἐξωτερικὴ πολιτικὴ εἶνε πολιτικὴ μόνον τοῦ συντηρητικοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος. Ταύτην ὑιοθέτησεν ὁμοφώνως τόσον ἡ Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις, ὅσον καὶ αἱ διαδεχθεῖσαι αὐτὴν Κυβερνήσεις συνασπισμοῦ, ὡς ἐπίσης ἐτηρήθησαν ἐνήμεροι καὶ ὁμόφωνον ἐξεδήλωσαν γνώμην ἐπ' αὐτῆς καὶ ἄλλοι σημαίνοντες πολιτικοὶ ἐκ τῶν μὴ μετασχόντων τῶν μέχρι τοῦδε Κυβερνήσεων. Πρόκειται συνεπῶς περὶ ἐθνικῆς πολιτικῆς, περὶ τῆς σταθερᾶς ἐφαρμογῆς τῆς ὁποίας πᾶσα δυνατὴ ἐγγύησις ὑπάρχει. Ἀπὸ ἡμᾶς ἐξαρτᾶται, συνεχίζοντες τὰς προσπαθείας μετὰ συνέσεως καὶ ἐπιμελείας, νὰ πραγματοποιήσωμεν εὐρύτερα σχέδια. "Ἂς εἶπω δὲ ἐν παρενθέσει ὅτι ἀτυχῶς εἰς τοῦτο ἐλάχιστα βοηθοῦσιν ἡμᾶς εἰδήσεις ὡς ἐκείναι αἵτινες καθ' ὁδὸν περιῆλθον ἡμῖν ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ Τύπου, μέσῳ Παρισίων, περὶ νέων ἀπειλῶν διαταράξεως τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς νομίμου καταστάσεως ἐν Ἑλλάδι.

Ποία κατὰ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς ἡ ἀποδοθησομένη πολιτικὴ γνωρίζετε ἐκ προτέρων ἀνακοινώσεών μου. Ἐξήγησα πολλάκις τοὺς λόγους ὧν ἕνεκα ἐθεώρουν δυσεφαρμόστους τὰς ἄκρως ἰδεαλιστικὰς τάσεις, αἵτινες ἐξεδηλώθησαν ἀπὸ τοῦ 1924 ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς γενικῆς εἰρήνης καὶ ἂν τὴν ἐφαρμογὴν εἰς τὰ Βαλκανικὰ πράγματα εἰσηγήθησαν οἱ τότε κυβερνῶντες. Ἀντὶ τούτου καὶ ἐν ἀναμονῇ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ μεγάλου καθεδρικοῦ ναοῦ τῆς γενικῆς εἰρήνης, ἀπεβλέψαμεν ἐν πνεύματι πρακτικῷ εἰς τὸ σήμερον ἐφικτόν, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν τοπικῶν συνθηκῶν. Καὶ εὑρισκόμεθα ἐν τούτῳ ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ πρὸς τὰ τελευταῖα συμπεράσματα τῆς διεθνοῦς συζητήσεως περὶ εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας,ἥτις ἐν Γενεύῃ κατέληξεν εἰς τὴν σύστασιν τῶν μερικῶν συμφώνων, ὧν καὶ ἡμεῖς ἐπιδιώκομεν τὴν πραγματοποίησιν.

*Μὲ τὴν Ρουμανίαν βεβαίως δὲν μᾶς ἐχώριζον σπουδαῖα ζητήματα. Τοῦτο ὅμως δὲν ἐμποδίζει νὰ ἀντιληφθῶμεν τὴν σημασίαν, ἠθικὴν καὶ ἄλλην, τοῦ πραγματοποιηθέντος συμφώνου. Θὰ ἤρκει νὰ ὑπομνήσω ὅτι οὐδὲ μεταξὺ Ἀμερικῆς καὶ Γαλλίας ὑφίστανται πολιτικαί, ἢ ἄλλης τινὸς ἰδιαιτέρας σημασίας διαφοραί. Εἶνε ἐν τούτοις γνωστὸν πόσαι καταβάλλονται ἐκατέρωθεν προσπάθειαι πρὸς σύναψιν μιᾶς συμ